

Korte studies in Mattheüs (49)

De Nazireeër (7)

Is er nog een nazireeër aan wie Mattheüs gedacht zou kunnen hebben toen hij de volgende woorden sprak?

'Opdat vervuld zou worden, hetgeen door de profeten gezegd is, dat Hij Nazarener zal geheten worden.' (Mat. 2:23).

Tot nu toe hebben we gelet op de richteren Simson en Samuël. Hun geboorte en leven staan beschreven in het boek Richteren en 1 Samuël en beide boeken horen tot de groep van de profeten. Simson was duidelijk. Van hem was expliciet gezegd dat hij een nazireeër zou zijn. Samuël was iets minder duidelijk, maar uit de tekst blijkt wel dat hij met een gelofte door zijn moeder tot nazireeër was bestemd.

Van Jeremia is het ook niet zo duidelijk, maar er zijn wel aanwijzingen dat ook hij tot de groep van nazireeërs behoorde en wel tot een heel bijzonder deel van hen; een nazireeër voor het leven, vanaf de moederschoot.

Dat maken we op uit de woorden van de Heere toen Hij tegen hem sprak:

'Voordat Ik u in de moederschoot vormde heb Ik u gekend; voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik u geheiligd. Ik heb u aangesteld tot een profeet van de volken.' (Jer. 1:5).

Jeremia werd al in de moederschoot geheiligd, apart gezet, tot een profeet. Denk in dit verband ook nog eens aan de woorden in Numeri 6:8.

'Alle dagen van zijn nazireeërschap is hij HEILIG voor de HEERE.' (Num. 6:8).

De overeenstemming met Simson en Samuël is groot.

Jeremia gebruikt het beeld van de nazireeër ook voor Israël. Israël was een volk toegewijd aan de Heere; althans dat was het doel van de verkiezing en de roeping van dat volk. Maar in de dagen van Jeremia was het toppunt van ongehoorzaamheid van Israël bereikt.

'Zeg daarom tegen hen: Dit is het volk dat naar de stem van de HEERE, zijn God, niet luistert en de vermaning niet aanvaardt. De waarheid is vergaan, zij is uit hun mond uitgeroeid.' (Jer. 7:28).

Er was niets heiligs meer bij dat volk. Er was geen enkel onderscheid meer te zien tussen Israël en de volken. Daarom roept Jeremia hen toe:

'Scheer uw gewijde hoofdhaar af en werp het weg. Hef op de kale hoogten een klaaglied aan, want de HEERE heeft verworpen en verlaten de generatie van Zijn verbolgenheid.' (Jer. 7:29).

Je kunt deze beeldspraak alleen begrijpen als je het nazireeërschap beschreven in Numeri 6 goed heb begrepen. Israël was feitelijk een volk van nazireeërs, gekend van de moederschoot af, geheiligd aan de Heere. Als Jeremia daarom tegen hen zegt zich te gaan scheren, bedoelt hij niets anders te zeggen dat zij hun geloften hebben gebroken en dat zij daarom ook geen nazireeërs meer zijn. De dagen van hun nazireeërschap waren voltooid. Ze moesten hun hoofdhaar afscheren. Dat waren geen dagen van vreugde vanwege een volbracht nazireeërschap, maar dagen van verdriet vanwege een voortijdig afgebroken nazireeërschap.

'Hef op de kale¹ hoogten een KLAAGLIED aan.'

Ik eindig deze studie met een tekst uit de profeet Amos. Deze profeet richt zich met die woorden ook tot Israël.

*'Uit uw zonen deed ik PROFETEN opstaan,
uit uw jongemannen NAZIREEËRS.
Is dit niet zo, Israëlieten? Spreekt de HEERE.
Maar u laat de NAZIREEËRS wijn drinken
en u hebt de PROFETEN geboden: Profeteer niet!'*

Een van deze jongemannen die de HEERE nog niet had doen opstaan, maar Die Hij wel zou doen opstaan, was de Heere Jezus. Ook zó getuigen de profeten naar het woord van Mattheüs dat Hij een Nazireeër genoemd zou worden.

Mattheüs schreef dat de profeten vervuld werden dat Hij een Nazarener genoemd zou worden. De stap van Nazarener naar nazireeër is in de grondtaal een kleine stap; waarschijnlijk wordt er een en hetzelfde mee bedoeld. De profeten noemen Simson, Samuël en Jeremia als voorbeeld van nazireeërs. Zij vormen de link naar de Heere Jezus via de woorden van Mattheüs.

In de volgende studie zullen we stilstaan bij de Heere Jezus als Nazireeër.

¹ Let op het woordje 'kale'. Dat wijst natuurlijk op de afgeschoren staat van het hoofd.